

טו. כפירת שעבוד קרקעות (ד):

1. גמרא "אלא לעולם שתיים פטור והילך חייב...ואין נשבעין על כפירת שעבוד קרקעות"
2. רש"י ד"ה א"י (ד):
3. גמרא שבועות מב:--מג. "מנה"מ דתנו רבנן...הקדש רעהו כתיב" עם רש"י
4. ויקרא ה:כ-כו
5. ויקרא ה:א-יג
6. רמב"ם שבועות א : ח, ט, יב
7. גמרא שבועות לו: "רבי יוחנן אמר הכופר בממון... על כפירת שעבוד קרקעות" עם רש"י
8. רש"י שם ד"ה משום דהוה ליה
9. גמרא בבא בתרא קעה: "אמר עולא דבר תורה...כדי שלא תנעול דלת בפני לווין"
10. תוספות שבועות לו: ד"ה אין מביאין קרבן
11. תוספות ד"ה אן נשבעין על כפירת שעבוד קרקעות #1 (ד):
12. רמב"ן שבועות לו: ד"ה אלא משום דהוה ליה

12. רמב"ן שבועות לו: ד"ה אלא משום דהוה ליה

אלא משום דהוה ליה שטר שעבוד קרקעות. איכא דקשיא ליה אי הכי עדים נמי הא שעבוד קרקעות הוא לרבי יוחנן, דהא אמר רבי יוחנן מלוה על פה גובה מן היורשין וגובה מן הלקוחות מאי טעמא שעבודא דאורייתא היא כדאיתא בשילהי גט פשוט (קע"ה ב') ומאי אולמיה דשטר מעדים, ותו קשיא למאן דאמר שעבודא דאורייתא מודה מקצת הטענה דחייב רחמנא היכי משכחת לה דהא מלוה על פה כמלוה בשטר דמי וגובה בין מן היורשין ובין מן הלקוחות וכי היכי דשטר הוי שעבוד קרקעות ה"נ עדים הוי שעבוד קרקעות, והא בורכא דכל מודה מקצת שאין לו עדים כאן חייב דאפי' תבעו נמי מנה לי בידך בשטר ואבד ממני השטר והלה אומר אין לך אלא חמשים בשטר מתחייב הוא בשבועה דאורייתא, דכיון דאין השטר כאן ואינו יכול לגבות בו מן המשועבדין לאו שעבוד קרקעות מיקרי, וכדכתב הרב ר' יוסף הלוי ז"ל בפירושו בפרק יש נוחרין, וכל שכן בעדים שאין כאן שאין תביעה זו שעבוד קרקעות דהא לא גבי ממשעבדי כלל, ולבי מפקפק בתשובת השאלה הזאת דהכא כיון דתרוייהו אמרי דעדים הוה במילתא ושמא יבואו ויעידו או במנה או בחמשים ונמצא שעבוד קרקעות אין מחייבין אותו שבועה, וכן יש לומר בטוען אבדתי את שטרי, ואינה דומה לההיא דסלעין דינרין ולא לעדים מעידין שפרעו כולו דהתם לעולם לא אתי לידי שעבוד קרקעות, אלא שכבר הורה הרב ז"ל... ויש מי שאומר דבעדים אע"ג דאיכא שעבוד קרקעות איכא נמי שיעבוד מטלטלין ומיחייב, אבל שטרא משום קרקעות הוא דכתבי לה אינשי דשטרא למטלטלי לא כתבי ועיקר שעבודיה אמקרקעי וכמאן דתפיס להו דמי הילכך כי קא תבע מקרקעי תבע, אבל במלוה על פה לא דהא איכא נמי שעבוד מטלטלי, ואין טעם זה מחוור, אלא הטעם לפי שכל מה שאדם טורף מן הלקוחות עיקר שעבודו עליו ועיקר טענתו אותו הוא תובע.